

Mindeord

Jørgen Jørgensen 1942-2023

Jørgen Jørgensen havde to hovedinteresser: naturen og litteraturen, med Grønland og Henrik Pontoppidan som de foretrukne specialområder.

Som ung cand.polit. blev han i 1976 sekretariatschef for Kommissionen for videnskabelige undersøgelser i Grønland. Da kommissionens to år senere fejrede sine 100 år, tog Jørgen Jørgensen ansvaret for en udgivelse af Andreas Kornerups akvareller og farvelagte tegninger fra de tre Grønlandsekspeditioner han deltog i 1876-79. Fra sin læsning i Pontoppidan vidste Jørgensen at Kornerup havde udkonkurreret sin jævnaldrende studiekammerat på Polyteknisk Lærestanstalt og blev den foretrukne studerende til at ledsage de to videnskabsmænd. Han fik den gode idé at bede den berejste forfatter Thorkild Hansen (1927-89) skrive om den opdagelsesrejsende og malende Kornerup, og Hansen greb straks "modsætningen" til Pontoppidan og snoede dem begge om sine lillefingre. Hans titelløse indledning til *Kornerups Grønland* (1978) kan i dag også læses i essay-samlingen *Genklang* (2002).

Sin Pontoppidan-læsning forlængede Jørgen Jørgensen i en litterær og livslang opdagelsesrejse i bøgernes verden der ikke kun indsamlede værkerne i dedikations-eksemplarer, men også opnusede breve og andre akter der kunne belyse Pontoppidans historie. Nærværende forfatter har haft al mulig glæde af adgangen til Jørgen Jørgensens begejstrede fremlæggelser af sine livslange fund (jf. *Livsrusen*).

I 1985 skiftede Jørgensen spor som økonom, siden chef, for Medicinimportørforeningen (Medif). I 1997 blev organisationen slået sammen med talerøret for de danske lægemiddelfabrikanter, Mefa, til Lif, Lægemiddelindustriforeningen.

Jørgen og hans kone, Gita Pasternak, var med til at stifte Pontoppidan Selskabet i 2000. Selv kom han der ikke så meget; det overlod han til Gita som i en årrække var bestyrelsesmedlem. Til gengæld var Jørgen altid ivrigt nærværende og fremvisende når jeg i Gentofte-villaen stillede spørgsmål til hans store Pontoppidan-samling der rummede alle førsteudgaver, mange med dedikationer, og en håndfuld breve der for mig blev uvurderlige. Det var f.eks. Jørgens samling der gjorde det muligt at inddrage endnu to versioner af Pontoppidans digt *Tilståelse* i en større undersøgelse. Vi vil ære Jørgen Jørgensens minde.

Flemming Behrendt